

Kære modtagere af vores nyhedsbrev.

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Folkebevægelsen mod EU's erhvervsudvalg udsender hermed sit nyhedsbrev nr. 3 til erhvervslivets organisationer, firmaer og andre interesserede.

Dette julenyhedsbrev indeholder en artikel med nogle helt overordnede tanker vedr. dansk fiskeris forhold udenfor EU, nogle tanker, som vi godt kunne ønske at høre fiskernes og deres organisationers evt. kritiske holdninger til. Desuden kopi af et læserbrev vedr. bomtrawlerne af Erik Høeg-Sørensen fra Dansk Folkeparti. Brexit behandles naturligvis også i en artikel af direktør Aage Staun om Danmark efter Brexit.

Erhvervsfolk tænker naturligvis meget på økonomi, den økonomi, som vi alle sammen skal leve af. Men de tænker også på andre værdier end de snævre økonomiske. Disse værdier, f.eks. fred og demokrati, er jo i virkeligheden også medspillere i kampen for økonomisk fremgang. Derfor tillader vi os i dette julenyhedsbrev at medtage en artikel om Danmarks forhold til EU, hvor vi tager nogle lidt andre briller på.

Endelig er der en kort artikel om udenlandsk køb af jord i DK.

Afmelding/Tilmelding

Ønsker I ikke at modtage vores nyhedsbrev, så send blot en mail: thorkil.sohn@mail.dk og vi sletter jer straks. Kender I andre, som måske gerne vil have nyhedsbrevet, så send gerne en mail herom. På linket

<http://www.folkebevaegelsen.dk/det-goer-vi/tema-erhvervspolitik/> er der mere om erhvervsudvalgets arbejde

Alle, som modtager dette nyhedsbrev, er naturligvis velkomne til at kommentere det ved henvendelse til erhvervsudvalget. Desuden må indholdet frit deles, kommenteres, anvendes og citeres, når blot "Erhvervsudvalget under Folkebevægelsen med EU" anføres som kilde. Det gælder selvsagt også i erhvervsorganisationernes blade og publikationer - vi vil endda opfordre til, at vores indlæg bringes som debatindlæg, når det findes relevant.

Vi forventer at udgive vores næste nyhedsbrev i foråret 2019 og det vil bl.a. være præget af det kommende EU-parlamentsvalg.

Meddelelse i anledning af databeskyttelsesdirektivet: Der henvises til Folkebevægelsen mod EU's hjemmeside: www.folkebevaegelsen.dk/fakta-om-os/politik-for-registrering-og-brug-af-persondata-hos-folkebevaegelsen-mod-eu/

Venlig hilsen

på vegne af erhvervsudvalget under Folkebevægelsen mod EU,

Thorkil Sohn, sekretær, tlf. 97 49 54 07, mail: thorkil.sohn@mail.dk

Erhvervsudvalget har til formål:

- at bidrage til at placere Folkebevægelsen centralt mediemæssigt i debatten om EU's negative påvirkninger af erhvervslivets forhold, samt aktivt at påvirke offentligheden i og udenfor den gruppe, der normalt defineres som erhvervslivet, i disse spørgsmål,
- at holde sig orienteret om udviklingen i EU's lovgivningsarbejde, og hvordan denne påvirker forskellige erhvervsformer,
- udbygge netværk af forskellig art, og via disse påvirke og italesætte EU's påvirkning af det danske erhvervsliv,
- at opsøge erhvervslivets organisationer, og få igangsat en dialog,
- at bidrage til Folkebevægelsens pressesekretariats, landsledelsens og MEP's arbejde med baggrundsviden og kontakter, fx i form af skriftlig eller personlig briefing, rådgivning, udarbejdelse af artikler (til publicering i eget eller i udvalgets navn) mv.
- I hele sit virke ønsker udvalget at pointere, at erhvervslivet og fagbevægelsen bør have en fælles interesse i at bevare den danske arbejdsmarkedsmodel og udvalget vil arbejde for, at EU ikke blander sig i danske løn- og arbejdsvilkår.

Udvalgets medlemmer: Thorkil Sohn (kontaktperson), Erik Høgh-Sørensen, Pia Møller, Lars Rindsig, Åge Staun, Luise Hemmer Pihl, Niels Jørgen Paulsen, Frederik Bertram Lindegaard og Karen Sunds

Danmark og EU

Danmarks forhold til EU-unionen splitter vores folk i to omtrent lige store dele. Det viser sig ved de folkeafstemninger, vi har haft om afgivelse af selvstændighed. Næsten hver gang er det en valggys og tre gange har vi sagt NEJ - nemlig i 1992, i 2000 og i 2015.

Det er, fordi mange almindelige danskere i deres samvittighed har en EU-modstander og en EU-tilhænger, der kæmper om magten. En eftertænkksomhed, der rager himmelhøjt over de fleste politikeres skråsikre syn på sagen.

De værdier, som vores EU-modstander hvisker os i øret, er Danmarks selvstændighed og vores folkestyre - noget, som de fleste helst vil bevare og som vi ved, kan trues af en union. Og de tilsvarende værdier, som vores EU-tilhænger hvisker os i øret, er fred og velfærd - det sikrer EU os.

Vi i Folkebevægelsen mod EU har gennem vores samtaler med folk, der er endt med at lade vægtskålen tippe til fordel for EU, næsten aldrig mødt nogen, som ØNSKER Danmark og vores folkestyre nedlagt. De siger omtrent det her til os: " I EU-modstandere tager fejl. I ser spøgelse ved højlys dag og TROR, at vores selvstændighed og vores folkestyre (som også vi EU-tilhængerne støtter) er i fare. Tvært imod, vi sidder med ved bordet og det øger vores indflydelse."

Uenigheden om Danmarks forhold til EU-unionen er derfor ikke en "rigtig" uenighed - men snarere en forskellig bedømmelse af udviklingen. Truer EU vores nationale frihed og vores folkestyre eller ej?

Eller - sagt på en anden måde - er EU-unionen et SAMARBEJDE (der ikke truer frihed og demokrati) eller en SAMMENSLUTNING (der kan ende med at udlette Danmark som en fri, folkestyret nation).

Et samarbejde og en sammenslutning er nemlig helt modsatte ting. I et europæisk samarbejde er vi stadig os selv og kan sige fra (med de konsekvenser, der indebærer - naturligvis). En EU-sammenslutning er derimod som at flytte i storkollektiv: man ofrer en meget stor del af sin frihed og selvbestemmelse mod at få en lille andel af indflydelse i hele EU.

Tiden vil vise os, hvem der har ret. Vi EU-modstandere, der frygter for fædrelandets ve og vel og for folkestyret eller de EU-tilhængere, der ikke ser nogen fare for Danmark. Hvis vi EU-modstandere har ret, så ender vi med at melde os fra EU - netop fordi de fleste ikke vil prisgive vores land og vores folkestyre. Og hvis EU-tilhængerne har ret i, at EU er det nærmeste, vi kommer til Paradis på jord - dvs. evig fred og velstand uden at Danmarks frihed er truet - ja, så vil EU-modstanden (der indtil nu har holdt fast i næsten 50 år) jo forsvinde på samme måde som modstanden mod Storebæltsbroen er borte.

Undervejs i den proces, vi danskere er midt i, nemlig at erkende, hvad der er de faktiske konsekvenser af EU-medlemskabet, vil nogle anføre, at de positive ting, som EU bringer med sig (fred og velstand) er så vigtige værdier, at et endog ret stort tab af dansk selvstyre og folkestyre er en pris, der er værd at betale. Dertil er at sige, at vi så må håbe, at det er rigtigt, at EU bringer velstand og fred. Og ikke dårligt håndterede flygtningekriser, social nød, som i Sydeuropa, svindel, korruption, stormagtsdrømme, militær oprustning osv.

Det er i øvrigt et åbent spørgsmål, hvad der bringer fred. Er det fredsskabende at slette alle grænser? Eller skaber det fred, at der er grænser - både i overført og direkte betydning - indenfor hvilke vi lader hinanden i fred?

Andre tilhængere har større betænkeligheder og vil derfor "rulle EU tilbage" til det handelssamarbejde, som vi i 1972 fik at vide, at det var. En tiltalende ambition, som bl.a. repræsenteres af tilhængerpartiet Dansk Folkeparti. Her må vi så håbe, at det ikke går disse reformister, som det gik musen, der lod sig æde af katten for at reformere den indefra.

Indtil nu er den endelige udfald af den smertefulde proces med at erkende, hvad EU "gør" ved Danmark og folkestyret, uafklaret.

Derfor er der al grund til at tænke sig godt om i spørgsmålet om Danmarks fortsatte medlemskab af EU-unionen. Der står meget på spil. Som også afdøde skibsreder Mærsk McKinney Møller har sagt det:

"Danmark bør træde varsomt og eftertænksomt. Det tilkommer ikke nuets politikere hastigt og flot at afgive af Danmarks århundrede gamle suverænitet."

Som et lille PS kan vi tilføje følgende om en meningsmåling, som en privatperson og fire foreninger i fællesskab bestilt og betalt, udført af det uafhængige institut Sentio, nemlig Lave K. Brochs kampagne til EU-parlamentsvalget, Frit Norden, Retsforbundet, Nødvendigt Forum og Radikalt EU-kritisk netværk. Målingen blev gennemført i perioden 1.-5. juni 2018, og 1006 personer blev interviewet.

Hovedspørgsmålet lød:

"Hvis der kunne etableres et nordisk forbund bestående af Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige med fælles politik inden for en lang række områder f.eks. miljø, retspolitik og udenrigspolitik samt handelsaftaler med EU og andre lande – og du fik valget mellem, at Danmark skulle indgå i det nordiske forbund eller være medlem af EU. Hvad ville du så stemme for?"

Der er i målingen et flertal for et nordisk forbund (44,5 %) i stedet for dansk EU-medlemskab (36,2 %).

Går man lidt dybere ned i tallene, så er der flertal for et nordisk forbund blandt både mænd og kvinder, og i alle danske regioner er der flertal for et nordisk forbund. Og et nordisk forbund har flertal blandt vælgere i Socialdemokratiet, DF, Enhedslisten, Liberal Alliance og Alternativet. Mens der er flertal for EU blandt vælgere i Venstre, Radikale Venstre, De Konservative samt SF. Men i alle partier med flertal for EU er der store mindretal, der støtter et nordisk forbund. I Radikale Venstre støttes f.eks. EU-medlemskab af 50 % af vælgere, mens 43,33 % støtter et nordisk forbund.

Det viser sig altså ifølge undersøgelsen, at hvis der er et alternativ til EU-unionen, så falder begejstringen yderligere.

Og som et lille ekstra PS. Lige en kommentar om Brexit, som alle vores tonesættere er enige om at betragte som en af de største katastrofer siden syndfloden. Og hvis det ender med en "hård" Brexit, ja så rammer vi "muren" i marts. Tjah, det har vi hørt før, f.eks. i 2000. Hvis vi danskere stemte nej til euroen ville vi havne i et sort hul.

Mon ikke englænderne stadig skal have noget at spise – også udenfor EU? Og mon ikke der er muligheder for at handle med lande udenfor EU? Og mon ikke englænderne får økonomisk fremgang, når de slipper fri af EU? Ingen ved det – selv om mange lader til at vide, at det ender med, at det hele går mere eller mindre i sort.

”Dansk jord på danske hænder”

Det var slagordet for bestræbelserne på at sikre mest mulig jord for dansksindede landmænd, mens Sønderjylland var på tyske hænder fra 1864-1920. Den tyske stat opkøbte nemlig landbrug, ejet af dansksindede, for at omdanne dem til såkaldte domænegårde, hvis forpagtere skulle være tyske eller for at oprette såkaldte ”rentegårde”, hvor ejerskifte ud af slægten (den tyske) skulle godkendes af den tyske stat, så salg til dansksindede kunne afvises. Danske modtræk var oprettelsen af Foreningen af 5. oktober 1898, Nordslesvigsk Kreditforening fra 1909 og Landeværnet fra 1913.

Man så altså klart, at ejerskabet til jorden var et nationalt anliggende. Og var villige til at kæmpe for sagen.

Gælder det ikke stadigvæk, at det er en dårlig ide at sælge ud af vores eget land i stor stil? Er det ligegyldigt, om danske storlandbrug ejes af udenlandske interesser - altså i sidste ende af folk, der slet ikke bor i landet?

Hidtil har landbrugslovgivningen forhindret dette. Med den nye landbrugslov fra marts 2010 er disse krav blevet ophævet. Et landbrug kan nu i princippet købes af alle. Den nye lov giver derfor gode muligheder for, at udenlandske selskaber og fonde kan købe danske jordbrug. Ligeledes er der heller ikke længere en grænse for, hvor mange hektar en ejer må eje. Der er dog stadig visse krav til den person, som står for den daglige drift.

Er det et stort problem? Ja, det ved vi ikke rigtigt - for Landbrugs- og Fiskeristyrelsen kender ikke omfanget. Og tilsyneladende er regeringen ikke til sinds at indsamle data og oplyse om problemets omfang. Hvilket efter vores mening ikke er foreneligt med grundlaget for et demokratisk styre. Endvidere bør det også belyses, i hvor høj grad EU-regler er skyld i, at vi ikke kan åbne op for, at danske selskaber kan eje danske landbrug (hvilket kan være en god ide af mange grunde) uden at det også skal gælde andre EU-landes selskaber.

Det er selve den jord, vi står på, som måske er ved at blive købt væk under fødderne af os af udenlandske interesser. Hvis store dele af vores fædrelands areal sælges ud af landet, vil befolkningen før eller senere finde ud af det. Og så kan det tænkes, at der kommer en reaktion.

Lad os få fakta på bordet, før det er for sent.

Dansk fiskeri uden EU-medlemskab

Det er nok en generel frygt for, at det vil gå rivegalt med dansk fiskeri, hvis vi forlader EU. Som om det ikke er nok med Brexit.

En ændring i tingenes tilstand skaber altid usikkerhed – men det behøver jo ikke at betyde, at det nødvendigvis bliver en katastrofe på langt sigt.

Nordsøen og Nordatlanten og den danske del af Østersøen er rige fiskeområder. Disse fiskeresurser vil, hvis Danmark træder ud af EU, fortrinsvis være ejet af lande udenfor EU, nemlig Det Danske Rigsfælleskab (Grønland, Færøerne og Danmark), Island, Norge og UK.

I runde tal fisker Danmark ca. 800 t. tons fisk, Norge ca. 3.500 t. tons, Island 1.300 t. tons, UK 800 t. tons, Færøerne 500 t. tons og Grønland 250 t. tons. **Alle** disse fisk befinder sig altså udenfor EU, hvis DK træder ud. Hvis vi bliver i EU, vil de fleste af fiskene til gengæld være udenfor. Så det er vel ikke så lige til at afgøre, hvad der er bedst på den lange bane?

Selvsagt er der alle mulige farer til stede – vil landene afgive noget til hinanden? Vil Danmark kunne beholde adgangen til de områder (f.eks. UK), hvor vi henter halvdelen af vores fisk? Er nordmændene ikke egoistiske? Osv. Osv. Men disse farer er der jo alligevel.

Men mon vi ikke alligevel kunne blive enige om at give hinanden adgang til hinandens farvande – mod at man nogenlunde fastholder den nuværende størrelse af hvert lands fangst? Og måske endda få reguleret det problematiske bomtrawlfiskeri lidt bedre. Det burde være en fordel for alle. Og Danmark er jo ikke helt uden "muskler" i den forhandling – hvis vi tillader os at regne Færøerne og Grønland med.

Desuden er fisk jo ikke det eneste i verden – selv om det er et vigtigt erhverv. Med alle de nævnte lande uden for EU vil der vel være andre ting, som denne store og økonomisk stærke Nordatlantiske blok af lande kunne tænkes at have interesser i at blive enige om – og det kan naturligvis inddrages i forhandlingerne.

Så er det bedst at være sammen med "fiskene", der er udenfor EU eller er det bedst at være sammen med EU og så håbe, at vi får adgang til fiskene udenfor. Det er vel ikke så ligetil at afgøre på den lange bane?

Der er ikke meget hjælp mod bomtrawlere

Af Erik Høgh-Sørensen (DF),
Medlem af Regionsrådet i
Nordjylland, Sindal

"Jeg kan simpelthen ikke forstå, hvordan Rina Ronja Kari dog kan tro, at hun kan slippe afsted med så mange påstande, der er så langt væk fra virkeligheden."

Sådan personangriber Ole Christensen (S) sin Europa-parlamentskollega fra Folkebevægelsen mod EU.

Ole EU, som han kalder sig selv, forplumrer debatten med sit indlæg i Fiskeritidende 27.10. Han påstår at ville hjælpe fiskerne,

men har i årevis set mellem fingre med de storsnydende hollandske og belgiske bomtrawlere.

Jeg er DF-regionsrådsmedlem og bor nær Hirtshals, ligesom jeg kommer i havnene i Hanstholm og Skagen. Jeg hører, at i år har hollændernes ulovligheder været værre end nogensinde. Alligevel har Ole Christensen skriftligt afvist mit tilbud om at samarbejde.

Ole Christensen skriver, at han har taget kontakt til EU-Kommissionen. Og hvad så? Ole EU sniksnakker bare, mens fiskeriordfører Simon Kollerup (S) har mere travlt med at sparke

rundt med danske fiskere.

Også Venstre er helt væk. I denne sag er Venstre og Socialdemokratiet så underdanige, at de lader EU smadre dansk fiskeri og miljø hver eneste dag.

I Fiskeritidende 27. oktober bryster Ole Christensen sig af at gå op i fiskeri, og han skriver, at "hollændernes opførsel har ikke været i orden."

Stik modsat skrev han 30. januar i Nordjyske Stiftstidende, at "problemet er, at det endnu kun er beskyldninger, som den danske fiskerikontrol endnu ikke har kunnet dokumentere."

Sikke en kovending. Manden har snorksovet dernede

i sit velbetalte job i EU. Man må håbe, at Ole Christensen efter dette kursskifte ikke bliver ramt af sin egen hæk-bølge, for så vipper hans politiske skude.

Kendsgerningen er, at siden Ole EU's entre i 2004 på de bonede gulve i Bruxelles har han intet effektivt gjort for at løse bomtrawlproblemet.

Jeg samarbejder som DF-regionsrådsmedlem gerne om at finde løsninger, uanset hvad EU siger. Og når vi så får gjort op med hollænderne og belgierne, skal dansk fiskeri have ro.

BREXIT OG HVAD SÅ DANMARK?

Bureaukraterne i EU-systemet og de enkelte medlemslandes politikere, er i tæt samarbejde med en ukritisk presse, godt i gang med, at sætte et skrækscenarie op for alle de ulykker, der vil falde ned over briternes hoveder, når de forlader det såkaldte gode selskab.

Især den danske presse og de danske EU ukritiske politikere føler at de har indgået en hellig alliance, der har til formål at opsætte skræmmebilleder, der skal afstå den danske befolkning fra at sige ja ved en Daxit afstemning og følge briterne ud af EU.

Til dagligt arbejder jeg som direktør for firmaet A-One's afdeling i Danmark. A-One er et engelsk selskab, som er en del af den irske privatejede koncern Devenish, som har hovedkontor i Belfast i Nordirland.

Selskaberne producerer specialprodukter, som indgår i foder til stort set alle dyrearter – såvel konventionelle som økologiske produkter. De har fabrikker i Irland, England, USA, Mexico, Tyrkiet og Uganda. Der eksporteres produkter til mere end 40 lande.

I hverdagen er jeg derfor meget tæt på, hvordan englænderne og irerne vurderer deres fremtidsudsigter, og ikke mindst vi, som et internationalt selskab, ser på mulighederne efter Brexit.

Et af de væsentligste argumenter for Danmarks ja ved EF-afstemningen i 1972, var vores afhængighed af landbrugseksporten til Storbritannien.

Vi kan jo stille os selv det spørgsmål, har disse forhold ændret sig væsentlig, og kan vi nu forvente, at de samme kredse vil anbefale et ja ved en kommende Daxit afstemning, så Danmark kan følge briterne ud af EU af økonomiske grunde.

Tilhængerne af EU, har jo altid haft deres mantra: Vi har ikke råd til at stå uden for EU. Varenes og arbejdskraftens frie bevægelighed er og har altid været tilhængerens Alfa og Omega.

Underordnede ting som demokrati – kontrol over egen nationaløkonomi – og en retfærdig fordeling af vores fælles samfundskage, har altid haft en lav – ja næsten usynlig prioritet i EU-konstruktionen.

Hvad er så realiteterne i dag med hensyn til værdien af samhandlen med landbrugsprodukter: Fødevareklyn- gens samlede eksport er godt 150 mia. kr. Heraf går ca. 8% til UK svarende til ca. 12 mia. kr. Tyskland 17%, Polen 5%, Sverige 9% Kina 8%, mens Norge, Holland, Italien og Japan alle ligger på 4% (tal fra L&F).

Samhandlen med landbrugsprodukter til UK er ikke det alt afgørende argument for en udtrædelse af EU sammen med briterne, men landbrugets interesse i en bevarelse af de gode relationer til UK skal ses i sammenhæng med de aktiviteter, dansk landbrug har i UK, og som ikke kan måles i eksportstatistikken. F.eks. kommer 25% af Arlas omsætning fra Storbritannien. Der er 2.400 mælkeproducenter, der leverer mælk til Arlas mejerier i Storbritannien. Og Danish Crown slagterier i Storbritannien er direkte involveret i 20 til 25 procent af produktionen af slagtesvin til deres egne slagterier i UK.

Isoleret set bør et samlet landbrug presse vores egen regering til at arbejde for den bedst mulige samarbejdsmodel mellem EU og Storbritannien og ikke være en del af den straffeekspedition, som man har en følelse af, at det resterende EU inklusive Danmark er ude i.

Hvis vi træder ud af EU, så bliver der to spørgsmål: Hvilke handelsaftaler kan opnås med EU og hvilke med UK? Ingen ved på nuværende tidspunkt, hvad UK eller EU vælger at gøre.

Vi bør afdramatisere, hvor meget det vil påvirke landbrugets handel og eksport, hvis Danmark melder sig ud af EU.

For det første: EU vil også være interesseret i en frihandelsaftale på landbrugs- området med DK: EU har nemlig også en omfattende eksport af fødevarer til DK: For hver gang, vi eksporterer for 100 kr. fødevarer til EU27 (altså uden UK), så eksporterer EU27 for 88 kr. til os (kilde: Sven Skovmand).

I perioden 2012-2016 modtog danske landbrug samlet 36,6 milliarder i støtte. Et beløb der stort set svarer til overskuddet i dansk landbrug. Det vil sige at et gennemsnitlig dansk landbrug i denne periode har modtaget tilskud for i alt 2,3 millioner kroner – det samme som driftsresultatet, oplyser Danmarks statistik.

Hvis vi tog magten tilbage, ville vi f.eks. indenfor svineproduktionen kunne skabe mindst 14.000 ny arbejdspladser i Danmark. Det skyldes, at vi i dag på årsbasis sender ca. 14 millioner smågrise ud af landet til opfodning og slagtning i udlandet, primært til Tyskland, Polen og Italien.

Samtidig sendes danske slagtesvin syd for grænsen til slagtning. Bjarne Larsen (S) har forsøgt at foreslå, at vi pålægger miljøafgift på disse transporter til Tyskland, men han måtte opgive, fordi levende grise i EU-lovgivning er en vare og omfattes af den frie bevægelighed i Det Indre Marked.

For få år siden blev stort set alle grise opfedet og slagtet herhjemme - ca. 25 millioner om året. I dag slagtes der ca. 16 millioner grise i Danmark, og antallet af slagteriarbejdere er faldet i samme takt til 6-7000 arbejdere. Danish Crown har i alt 26.000 ansatte, men 2/3-del af dem er i udlandet på slagterier i Polen, UK og Tyskland.

Hvis vi havde friheden til at stoppe denne transport ud af landet og gennemtvang, at dyrene skulle opfedes og slagtes herhjemme, ville vi som tidligere nævnt kunne skabe mere end 14.000 nye arbejdspladser.

Tommelfingerregel: 1 million slagtesvin skaber 2 milliarder kr. i eksportindtægt og 1000 arbejdspladser i primærproduktionen og følgeindustrien.

De 14.000 potentielle nye arbejdspladser står i skærende kontrast til L&F estimat af, at Brexit kan komme til at koste op til 4600 jobs i fødevarerbranchen.

I det hele taget er EU et dyrt bekendtskab for Danmark. I runde tal, ifølge Danmarks Statistik, betaler vi ca. 21 milliarder kroner hvert år til EU, og får ca. 9 milliarder retur. Heraf går størsteparten til landbrugsstøtte, nemlig 7 milliarder kroner. Så vores netto bidrag til EU-systemet beløbet sig til mere end 12 milliarder kroner.

Hvis vi stod udenfor EU, kunne vi mageligt pr. år betale landbruget 7 milliarder som kompensation og bruge resten ca. 12 milliarder til vores sygehuse og ældre og handicappede medborgere.

Danmark kan sagtens klare sig uden for EU. Sammen med briterne og de nordiske lande er min vurdering, at vi samlet vil stå stærkt i en forhandlingssituation overfor EU-systemet.

Lad mig bare gøre opmærksom på fiskeriet. 25 til 30 procent af de fisk, danske fiskere lander i dag, er fanget i britisk farvand:

England, Skotland, Island, Norge, Danmark, Grønland og Færøerne vil samlet set, kunne gå til forhandling med kontrol over de vigtigste fangstområder i hele Nordatlanten.

Vi har heller ikke brug for EU med hensyn til energiforsyningen, hvorimod flere EU lande pt. er afhængige af aftaler om energileverancer ude fra bl.a. Rusland.

Vi er også selvforsynende med fødevarer. Så hvad er der at være bange for?

EU har lige så meget brug for os, som vælger at stå udenfor, som vi har af et godt naboskab til de lande, som føler, de har det bedre i EU-systemet.

Vi, som en Irsk/britisk virksomhed, som handler globalt, ser udmeldelsen af EU som en ny mulighed for at udbygge vores forretninger både i EU og internationalt.

Vi EU-modstandere tror på samhandel globalt, hvor det handler om gode relationer og gensidig forståelse for de enkelte landes suverænitet på alle områder, og ser EU's detaljstyring som en hæmsko, og ikke noget der fremmer hverken den globale handel eller demokratiet.

Direktør Åge Staun

A-One Danmark